

Het praesens: de o.t.t.

In het Latijn wordt voor het onderwerp bijna geen gebruik gemaakt van persoonlijke voornaamwoorden zoals ik, jij, hij etc. Om te zien om welke persoon het gaat moet je bij een persoonsvorm naar het eind van die vorm kijken. De laatste letter/letters geven de persoon aan. Deze letter/letters heet/heten de persoonsuitgang. Deze uitgangen verschillen soms per tijd.

Het praesens wordt vaak gebruikt bij het vertellen van een gebeurtenis of handeling in het verleden, waar wij een o.v.t. zouden gebruiken. De verteller wil dan het verhaal levendig voor ogen stellen. Als het praesens zo gebruikt is, spreken we van een **praesens historicum**. Dit praesens historicum, moet je met een o.v.t. vertalen.

uitgangen van de onvoltooide tijden (praesensuitgangen):

		Activum	passivum
1.sg.	ik	-o/-m	-(o)r
2	jij	-s	-ris
3	hij/zij/het	-t	-tur
1.pl.	wij	-mus	-mur
2	jullie	-tis	-mini
3	zij	-nt	-ntur
hele werkwoord/infinitivus		-re	-ri/i